

Poniedziałek, 17 września 2012 r.

1 Kor 11, 17-26.33; Ps 40; Łk 7, 1-10

Św. Roberta Bellarmina, biskupa i doktora Kościoła

Zaskakują słowa św. Pawła z dzisiejszego pierwszego czytania. Apostoł w 1 Liście do Koryntian gani tych, którzy „schodzą się razem jako Kościół”, za to że „nie ma u nich spożywania Wieczerzy Pańskiej. Każdy bowiem już wcześniej zabiera się do własnego jedzenia, i tak się zdarza, że jeden jest głodny, podczas gdy drugi nietrzeźwy”. (1 Kor 11, 20-21) Eucharystia pierwszych chrześcijan był połączona ze wspólnym posiłkiem zwanym „agapą” czyli uczta miłości. Każdy z uczestników przynosił z sobą potrawy, na jakie było go stać, które spożywano w odpowiednim momencie. Jak się okazuje, dla niektórych ta część spotkania była ważniejsza niż stanowiąca jego istotę Wieczerza Pańska. Mało tego – zdarzali się i tacy, którzy spożywali swój posiłek nie patrząc na to, że ktoś jest głodny, bo widocznie nie może sobie pozwolić na przyrządzenie obfitszego jedzenia. Św. Paweł gani więc płytkie podejście do Eucharystii traktowanej jedynie jako okazję do zaspokojenia fizycznego głodu oraz egoizm polegający na niedostrzeganiu bliźniego, z którym należałoby się podzielić posiłkiem.

Sytuacja zaobserwowana w jednym z autobusów: Do pojazdu wchodzi starsza pani. Wszystkie miejsca są zajęte. Na jednym z nich, obok mamy, siedzi mały chłopczyk, który na widok staruszki spontanicznie wstaje, chcąc ustąpić jej miejsca. Matka powstrzymuje dziecko ruchem ręki – „Co robisz? Siedź”. W tym momencie podnosi się jeden z mężczyzn i użycza kobiecie swego miejsca. Czy matka zdaje sobie sprawę z tego, co robi gasząc w sercu swego dziecka naturalny odruch zrodzony ze współczucia i chęci ulżenia starszej osobie? Najczęściej to sami rodzice stają się pierwszymi ofiarami egoizmu swych dzieci.

Istotnym celem wychowania jest kształtowanie empatii i wrażliwości na potrzeby innych. Nieocenioną rolę w tym zadaniu może spełnić udział w Eucharystii – Uczcie Miłości.

Modlitwa wiernych:

Jezus wysłuchał prośby setnika ze względu na jego wiarę. Z silną wiarą i niezachwianą ufnością skierujmy więc do Ojca w niebie nasze wspólne błaganie:

- 1. Ojcze niebieski, wejrzyj na papieża Benedykta XVI, biskupów i prezbiterów pełniących służbę dla Twojego Królestwa. Obdarz ich swymi darami, byz mocą głosili Twą naukę aż po krańce ziemi. Ciebie prosimy...*
- 2. Ojcze niebieski, miej w swej opiece Kościół w naszej Ojczyźnie. Błogosław wszystkim dziełom rozpoczętego wczoraj II Tygodnia Wychowania.*
- 3. Ojcze niebieski, daj rodzicom, nauczycielom i wychowawcom siłę i mądrość, by słowem i przykładem kształtowali w sercach swych wychowanków miłość bliźniego wyrażającą się we wrażliwości na potrzeby drugiego człowieka.*
- 4. Ojcze niebieski, spraw, by rodzice i katecheci owocnie przygotowywali dzieci i młodzież do dojrzałego uczestnictwa w Eucharystii.*
- 5. Ojcze niebieski, racz przyjąć do niebieskiej Ojczyzny wszystkich naszych zmarłych. Dziś modlimy się przede wszystkim w intencji zmarłych rodziców, nauczycieli, katechetów i duszpasterzy, aby ich ofiarna służba została nagrodzona szczęściem, które nie przemija.*
- 6. Ojcze niebieski, daj nam, tu zgromadzonym, łaskę dobrego i owocnego przeżywania każdej Mszy św.*

Boże, Ojcze niebieski, wysławiamy Cię w Twoim Synu Jezusie Chrystusie. Bądź uwielbiony teraz i po wszystkie wieki wieków.

